

Po osvobození v květnu 1945 docházelo v poválečném Československu k rozsáhlým proměnám politického systému i celé společnosti. Již za války bylo jasné, že musí dojít k podstatným změnám. Vývoj se ubíral směrem doleva. Stát se měl stát více sociálním, než byl před válkou. Ale skutečná podoba těchto změn byla probírána až na sklonku války a po jejím skončení. Tehdy se rozhodovalo, které z těchto představ budoucí podoba Československa se uskuteční, a které ne. Do vývoje nově se vytvářející společnosti začala zasahovat i nově se formující odborová organizace. Právě úlohou Revolučního odborového hnutí v Československu po skončení druhé světové války se bude zabývat i tato diplomová práce. Jejím cílem bude zamyslet se nad rolí, jež připadla odborům v československém politickém systému v letech 1945 až 1948. Je nepochybné se domnívat, že odbory ovlivňovaly politický, ekonomický, sociální a i kulturní vývoj státu a staly se nejvýznamnější masovou organizací po válce. Ale již samotný výběr tématu - Revoluční odborové hnutí - je příliš objemný. Popsat tak rozsáhlé a široké téma do všech podrobností není a ani nemůže být v možnostech této práce. Proto si musí klást cíl mnohem skromnější - zaměří se na sociální politiku Revolučního odborového hnutí. Přesto - jak jsem již výše alespoň naznačil a jak si dále podrobněji ukážeme - se jedná o jedno z důležitých témat této doby, které společně s hospodářskými problémy výrazně ovlivňovalo nově se formující společnost. Poválečný vývoj sociální politiky není ovšem dost dobře možné pochopit, aniž bychom se alespoň stručně nezmínili o koncepcích na její budoucí vývoj, jež vznikaly během války. Právě tehdy se rodily v českém odboji ideové programy, které svými myšlenkami působily na podobu poválečné sociální a hospodářské politiky. Popíšeme si i čím byly tyto programy ovlivněny a z jakých zdrojů čerpaly své inspirace. Je samozřejmé, že i oblast sociální politiky je velmi různorodá.